

*Київський економічний
науковий центр*

ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНІ ТА СОЦІАЛЬНІ ЧИННИКИ РОЗВИТКУ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН

**ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
6-7 червня 2014 року**

КИЇВ 2014

**Громадська організація
«Київський економічний науковий центр»**

**ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ
МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ**

**«ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНІ
ТА СОЦІАЛЬНІ ЧИННИКИ РОЗВИТКУ
МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН»**

6-7 червня 2014 року

ЧАСТИНА III

**Київ
2014**

УДК 339.9(063)
ББК 65.58я43
Ф 59

Фінансово-економічні та соціальні чинники розвитку міжнародних відносин: збірник матеріалів Міжнародної науково-практичної конференції (м. Київ, 6-7 червня 2014 р.). У 4-х частинах. – К.: ГО «Київський економічний науковий центр», 2014. – Ч. 3. – 112 с.

УДК 339.9(063)
ББК 65.58я43
Ф 59

Усі матеріали подаються в авторській редакції.

Ларіонова К. Л., Відлацький В. А. СУЧАСНИЙ СТАН ПРОБЛЕМНИХ КРЕДИТІВ БАНКІВ УКРАЇНИ ТА МОЖЛИВОСТІ УДОСКОНАЛЕННЯ ПРОЦЕСУ УПРАВЛІННЯ НИМИ.....	56
Мельничук Н. О. ЗАСТАВА ЯК СПОСІБ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВИКОНАННЯ КРЕДИТНИХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ	59
Москович М. В. ІНОЗЕМНИЙ КАПІТАЛ В БАНКІВСЬКІЙ СФЕРІ УКРАЇНИ	62
Сидоренко О. М., Машенко К. В. МЕТОДИ ЕФЕКТИВНОГО БАНКІВСЬКОГО НАГЛЯДУ	65
Ширяєва Б. О. МЕХАНІЗМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЛІКВІДНОСТІ БАНКУ	69
Ширяєва Б. О. ФАКТОРИ ВПЛИВУ НА ЛІКВІДНІСТЬ БАНКІВ УКРАЇНИ	72

СЕКЦІЯ 8. БУХГАЛТЕРСЬКИЙ, УПРАВЛІНСЬКИЙ ОБЛІК І АУДИТ

Герлях А. Р. АНАЛІЗ СТИПЕНДІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ	75
Дагулич О. Ю. УДОСКОНАЛЕННЯ ОБЛІКУ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНИХ ОПЕРАЦІЙ.....	78
Кручак Л. В. ОСОБЛИВОСТІ РЕФІНАНСУВАННЯ ДЕБІТОРСЬКОЇ ЗАБОРГОВАНОСТІ	80
Кузьменко Т. М., Хмелюк А. В. НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ОБЛІКУ ЗАПАСІВ БЮДЖЕТНИХ УСТАНОВ: ПРОБЛЕМИ АДАПТАЦІЇ ДО МСБОДС	83
Лізанець Ю. І. ІНВЕНТАРИЗАЦІЯ В СИСТЕМІ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ	87
Мізун Л. В. ЕКОНОМІЧНА СУТНІСТЬ ТА ВИДИ КАПІТАЛУ	90
Нєфьодова Ю. М., Журавльова Т. В. ПРОБЛЕМИ ВПРОВАДЖЕННЯ ПОДАТКУ НА ДОДАНУ ВАРТІСТЬ НА ЛІКАРСЬКІ ЗАСОБИ.....	93
Паламарчук О. І. МІСЦЕ АНАЛІТИЧНИХ ПРОЦЕДУР ПРИ АУДИТІ ФІНАНСОВОГО СТАНУ ВИРОБНИЧОГО ПІДПРИЄМСТВА	96
Саченок Л. И., Никитина А. П. РОЛЬ ИННОВАЦИОННОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ НА ПРЕДПРИЯТИИ.....	99
Скорик Л. Б. АНАЛІТИЧНИЙ І СИНТЕТИЧНИЙ ОБЛІК ОТРИМАНИХ І ПЕРЕРОЗПОДІЛЕНИХ БЮДЖЕТНИХ АСИГНУВАНЬ	102

СЕКЦІЯ 9. СВІТОВА ЕКОНОМІЧНА ІНТЕГРАЦІЯ ТА ТРАНСФОРМАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ В ХХІ СТОЛІТТІ

Желіковська М. В., Москаленко Є. В. ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНИХ ЗВ'ЯЗКІВ УКРАЇНИ ТА ЇХ АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ В КОНТЕКСТІ ІНТЕГРАЦІЇ ДО СВІТОВОГО ГОСПОДАРСТВА	105
Пурій Г. М., Кравців О. Й. ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ДЕРЖАВНОГО ФІНАНСУВАННЯ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ	108
Рогозіна К. О. РОЗВИТОК СПІЛЬНОГО ПІДПРИЄМСТВА ЯК ВАЖЛИВА ФОРМА ПАРТНЕРСЬКОЇ ВЗАЄМОДІЇ НА ПРИКЛАДІ «SONY ERICSSON MOBILE COMMUNICATIONS».....	110

На більшості підприємств-імпортерів, імпортні товари відображаються на рахунку 281 "Товари на складі". Подібні недоліки спостерігаються і у бухгалтерському обліку при розміщенні товарів на митних складах. Оскільки перехід права власності відбувся, а товар ще зберігається на митному складі, то бухгалтер, на нашу думку, повинен відображати на рахунку 287 "Товари в дорозі". Сировину, яку підприємства придбавали в іноземних постачальників для використання у власній господарській діяльності, відображають на рахунках:

Дт – 201 "Сировина і матеріали";

Кт – 632 "Розрахунки з іноземними постачальниками" [2].

На нашу думку, необхідно імпортну сировину обліковувати окремо від сировини вітчизняних виробників. Для цього доцільно до рахунку 20 "Запаси" відкрити субрахунок для аналітичного обліку – 2011 "Сировина імпортна".

Висновок. Для відображення у бухгалтерському обліку результатів експортно-імпортних операцій, рекомендована методика обліку експортно-імпортних операцій, за елементами формування витрат на умовах поставки продукції за правилами ІНКОТЕРМС, форм розрахунків і розробленого робочого плану рахунків, що дає можливість більш повно відображати в обліку процес руху продукції від продавця до покупця, більш чітко визначати доходи й фінансові результати, що підвищує достовірність та реальність показників бухгалтерського обліку та фінансової звітності.

Література:

1. Закон України від 16.07.1999 № 996-XV «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні».
2. План рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій підприємств і організацій, затв. наказом Мінфіну України від 30.11.1999 р.
3. Тюріна Н.М. Зовнішньоекономічна діяльність підприємства навчальний посібник / Н.М. Тюріна, Н.С. Карвацка. – К.: «ЦУЛ», – 2013. – 408 с.
4. Кадуріна Л.О. Облік зовнішньоекономічної діяльності на підприємствах України / Л.О. Кадуріна, М.С. Стрельнікова. – К.: Центр наукової літератури, – 2007. – 605 с.

Кручак Л. В.

аспірантка кафедри обліку у виробничій сфері
Тернопільський національний економічний університет
м. Тернопіль, Україна

ОСОБЛИВОСТІ РЕФІНАНСУВАННЯ ДЕБІТОРСЬКОЇ ЗАБОРГОВАНОСТІ

Дебіторська заборгованість являється одним із специфічних оборотних активів, який впливає на розвиток і функціонування підприємства.

Погашення дебіторської заборгованості досить складний процес, який потребує правильної політики погашення дебіторської заборгованості, яка є складовим елементом управління в цілому. Її метою є найбільш швидке

вивільнення грошових коштів, авансованих у формування дебіторської заборгованості, та їх повернення в оборот підприємства [4].

На сьогоднішній момент облік на підприємствах дозволяє застосовувати нові форми і методи оплати дебіторської заборгованості. Ці методи і є рефінансуванням дебіторської заборгованості на підприємствах. Рефінансування являє собою проведення дебіторської заборгованості в інші форми оборотних активів підприємства (грошові активи, цінні папери тощо). Рефінансування дебіторської заборгованості – це система фінансових операцій, що забезпечують прискорену конверсію дебіторської заборгованості в грошові активи. Основними формами рефінансування дебіторської заборгованості, що застосовуються сьогодні, є факторинг та форфейтинг [1].

Форфейтинг є двосторонньою угодою, учасниками якої виступають продавець і покупець фінансових (платіжних) зобов'язань. Продавцем форфейтингових платіжних зобов'язань є експортер, який приймає векселі в оплату вартості поставлених товарів. Покупець (форфейтор), в ролі якого виступає банк, купуючи платіжні зобов'язання, відмовляється від свого права пред'являти зворотні вимоги до будь-якого з попередніх власників зобов'язань, що є предметом угоди, а тому приймає на себе всі ризики, пов'язані з їх оплатою.

Предметом форфейтингу є дебіторська заборгованість покупців товарів (імпортерів), яка оформляється у формі комерційних тратт (переказних векселів) або простих векселів. Використання як форфейтингових платіжних зобов'язань простого або переказного векселя зумовлене їх давнім і широким застосуванням при кредитуванні торговельних операцій, а також простотою їх оформлення.

В практиці діяльності вітчизняних експортерів і банків форфейтинг тільки починає запроваджуватися, а тому деякі питання правового забезпечення ще недостатньо врегульовані. Специфікою форфейтингу є його неоднозначний характер. Це кредитно-вексельна угода, пов'язана з розрахунками в іноземній валюті, а тому необхідне одночасне дослідження правових аспектів як кредитних відносин, так і вексельного обігу та валютного регулювання.

Одною з цікавих форм рефінансування дебіторської заборгованості є факторинг.

Факторинг походить від англійського «посередник, агент». В основі факторингових операцій лежать купівля банком розрахункових документів постачальника на відвантажену продукцію і передавання постачальником банку права вимоги банку платника зобов'язань за продукцію.

Головною метою факторингових операцій є, те що він забезпечує постачальникові своєчасну оплату відвантажених товарів, управління платіжною дисципліною позичальника, а також підвищення ефективності розрахунків з клієнтами та ліквідація дебіторської заборгованості підприємства.

Факторинг має відносно молодий вік, проте дуже популярний на Заході, тому що підприємство одразу отримує гроші під час продажу дебіторських рахунків, не дивлячись на те, що ця операція є достатньо дорогою для підприємства. Факторинг відносять до нетрадиційних для вітчизняної практики операцій [2].

Не дивлячись на широке застосування факторингу за кордоном, в Україні він поки що не одержав належного розповсюдження за рядом причин, перш за

все, через відсутність до недавнього часу необхідної правової бази, відпрацьованої методики тощо.

Факторинг дає змогу зменшити витрати підприємства, а саме:

- усунути фінансові ризики;
- скоротити період кредиту і кількість безнадійних боргів завдяки підвищенню ефективності роботи спеціалізованого персоналу;
- не витратити кошти на послуги агентів з кредитів;
- уникнути втрат за безнадійними боргами, прийнятими факторинговим підприємством;
- зменшити час на розрахункові операції, для того щоб зосередитися на виробництві й торгівлі [3].

Отже потрібно зазначити, що в тих підприємствах у яких є дебіторська заборгованість і немає вирішення проблем з її погашенням, альтернативним виходом із даної ситуації є її рефінансування. А саме застосування форфейтингу або ж факторингу. Адже саме факторинг дозволяє зменшити строк платежу, що в свою чергу, зменшить ризик, пов'язаний з платоспроможністю клієнта, а також забезпечить прискорення обороту підприємства. Використання факторингу ефективно для середніх та малих підприємств, що мають значну дебіторську заборгованість, великі товарні запаси, які дозволяють їм швидко прискорювати обіг коштів. Крім того факторинг дозволяє підприємству не брати на себе достатньо трудомістку роботу з перевірки платоспроможності своїх клієнтів і веденню бухгалтерського обліку щодо своїх вимог.

Література:

1. Білик М. Д. Управління дебіторською заборгованістю підприємств / М. Д. Білик // Фінанси України. – 2010. – № 12. – С. 24-36.
2. Герасимович А.М. Аналіз банківської діяльності / А.М. Герасимович, М.Д. Алексєнко, І. М. Парасій-Вергуленко – Київ: КНЕУ, + 2006. – 600 с.
3. Гнеушева Інна, Кацило Ольга Вплив застосування методів рефінансування дебіторської заборгованості на фінансову стійкість підприємства / І. Гнеушева, О. Кацило // Економічний аналіз. – 2011. – Вип.8, ч.2. – С. 82-85.
4. Орлова В.К. Фінансовий облік / В. К. Орлова, М. С. Орлів – Київ : ЦУЛ, – 2010. – 510 с.